

[Justitsministeren.]

skygge eller beskytte Borgere, selv om disse Borgere er Ministre, der i særlig Grad i særlige Situationer anses for særlig truet. Men i øvrigt synes det ærede Medlem at være noget desorienteret med Hensyn til Politiet og dets Fordeling. Han synes at tro paa, at Politiet saadan sidder uvirksom paa sin Hale, fordelt efter Forholdstal ud over Landet. Saadan gaar det ikke til. Er der i en Egn uopklarede Forbrydelser, vil det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ud fra sine Forudsætninger stivne i Forbavelse, naar han efter Omstændighederne vil se det forholdsvis øde Land helt besat af Politi, og han vil formodentlig i sin kendte Landbokeskedenhed protestere imod, at der efter Omstændighederne ligefrem kan tænkes at gaa flere „Politier“ paa een Landbo, hvis der foreligger særlige Situationer.

Det ved det ærede Medlem alt sammen, men hans Divisionsstykke, hans slet anvendte Ironi, er ogsaa kun en Spekulation i en Fortsættelse af Angrebene paa visse Ministres saakaldte Livvagt, Angreb, der var af den Karakter og som spekulerede i den Grad i visse lavere liggende Følelser og Egenskaber, at det ikke er det ærede Medlem rigtig værdigt fra denne Talerstol at deltage i denne Form for den lille Politik.

At det ærede Medlems Udtalelser faldt i god Jord i hans egen Kreds, viste Dagen efter en af de sædvanlige perfide Ledere af den privat lige saa ansete som journalistisk berygtede Trekant i Jyllandsposten, der begyndte med at meddele, at Hr. Steincke i Sommer har ladet sin dyrebare Person bevogte af 3 Politimænd, hvorefter det hed:

„Det er muligt, at Justitsministeren selv er ganske godt tilfreds med denne Takseren, en Minister lig 42 000 Jyder, som Folketingsmand Boeck-Hansen saa træfsikkert fremdrog under Finanslovdebatten.“

Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen maaske i sin Fremdragen af denne Sag er paavirket af K. U., der i sit Blad skriver følgende, som jeg med Tilladelse skal citere, da det i høj Grad er illustrerende for det Dannelsesniveau, som man fra den Side i det offentlige Liv er naaet til og muligvis anser for det rette, dog ikke ud fra dets Førers, det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Princip, at en anstændig Mand har Krav paa en anstændig Behandling. Det uanstændige Stykke lyder saaledes:

„Efter hvad vor Korrespondent mener at vide, holder mindst 3 Betjente kombineret Vagt og Ferie omkring Stein-

cke i Nykøbing S.s Omegn. Det maa herefter i al sin Sørgelighed slaas fast, at Steinckes Vid ikke er af reneste Vand, men Udslag af Forfølgelsesvanvid, parret med koleriske Anfald. Til Bevis herfor tjener følgende. I Justitsministerens Villa findes 2 Telefoner, en ordinær og en direkte til Politistationen. Nu skete det, at denne sidste gik i Stykker. Oh ak, oh Vel! Den aldrende Mands — det er mig — „den aldrende Mands Angst blev saa stor, at han maatte flytte paa Hotel, medens hans Velfærdsforbindelse til Politistationen kom i Orden. Var det ikke snart paa Tide, at Steincke, naar den natlige Mare nu rider ham hele Døgnet rundt, gik til den H. P. Hansenske Brigade?“

Den Slags fritspunden Løgn og Galimatias skal man jo finde sig i.

Og Indholdet af en stor Række Oppositionsblade, baade Venstres og Det konservative Folkepartis talrige Artikler og Notitser Sommeren igennem om dette Spørgsmaal, bygger i Virkeligheden paa den samme Grundbetragtning, en Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen støttede ved disse Udtalelser her i Tinget og ved disse Talsammenstillinger. Det gælder om at fremstille Statsministeren og mig som latterlige Personer, der af Angst for deres egne Personer og i sygelig Selvoverturering forlanger sig omgivet af en personlig Livvagt. Efterhaanden koncentrerede Ondskabsfuldhederne sig naturligvis om mig, som man af flere gennemskuelige Grunde gerne vilde angribe. Det er næppe heller muligt at høste særlige Laurbær paa den Art Angreb paa Statsministeren om Mangel paa personlig Mod eller sygelig Forfængelighed, dertil er Statsministerens Person nemlig alt for godt kendt hele Landet over. Derimod er der større Mulighed for at faa større Kredse til at tro, at Justitsministeren er besat af Angstkomplekser grænsende til en karaktermæssig Rystelamelse, saaledes at han i sine Attentathallucinationer kun kan trække Vejret omgivet af en fast Livvagt. I modsat Fald, skriver man, havde han vel ikke beordret sig beskyttet af Livvagt. Og da man omsider maatte lade denne Usandhed fare, skrev man: Saa havde han vel positivt meddelt, at han frabad sig en saadan Beskyttelse.

Lad mig da i Almindelighed sige, dels at, mig bekendt, ingen Justitsminister nogen Sinde har blandet sig i den øverste Politiledelses Bestemmelse om, hvem der i givne Situationer skal skygges eller beskyttes, dels at ingen Justitsminister, mig